

BÚCSÚZUNK DR. SZENDREI JULIANNÁTÓL

Dr. Szendrei Julianna, az ELTE TÓK tanszékvezető főiskolai tanára, életének 65. évében, 2013. január 13-án elhunyt. Kollégái szeretettel és megbecsüléssel őrzik emlékét.

Temetésére 2013. február 12-én 11:00 órakor, a Rákoskeresztúri új köztemetőben (Bp. X. Kozma utca 8-10.) kerül sor.

Dr. Szendrei Julianna munkásságának rövid ismertetése
(Bp. 1948. május 8.– 2013. január 13.)

1991-től vezette az ELTE TÓK Matematika Tanszékét. Korábban az Országos Pedagógiai Intézetben dolgozott munkatársként, ahol fő feladata a komplex matematikatanítási kísérlet felső tagozatos irányítása, szervezése volt. Ő gondozta a felső tagozatos és a szakközépiskolai matematika tantárgyat. Ennek keretében számos tanártovábbképzést vezetett. Társszerzője volt az 1978-ban megjelentetett matematika tantervnek. Ehhez ugyancsak társszerzőkkel útmutatókat, kézikönyveket, tankönyveket írt. Részt vett a 1995-ös és 2003-as Nemzeti Alaptanterv kidolgozásában is.

Az Országos Pedagógiai Intézet főmunkatársaként a szakközépiskolák és műszaki szakközépiskolák matematikatanításának gondozója, a matematika OKTV és érettségi felelőse volt.

Számos hazai és nemzetközi kutatás vezetője, koordinátora vagy résztvevője volt. Ezek között szerepelt az IEA II. nemzetközi matematika vizsgálat, a SIMULO vizsgálat, amely magyar, brazil és kanadai gyerekek valószínűségi gondolkodását hasonlította össze, valamint a TEMPUS projekt, amely magyar, francia, olasz, német egyetemek munkáját fogta össze. Ez utóbbi témája: a matematika alkalmazásainak, zsebszámológépeknek, személyi számítógépeknek az egyetemi alapképzésben és a tanártovábbképzésben való szerepeltetése.

Tagja, 4 évig alelnöke, majd 4 évig elnöke volt a svájci bejegyzésű CIEAEM Nemzetközi Matematikatanítási Bizottságnak. Több hazai és nemzetközi szakmai folyóirat (Polygon, Recherches en Didactique des Mathématiques, Journal of Mathematics Teacher Education) szerkesztőbizottságában is munkát vállalt. Nagy szerepe volt a Debreceni Egyetem matematika-didaktika doktori iskolájának elindításában és a doktoranduszok képzésében is.

A matematikát az esztétikummal, a játékosággal, az anyanyelvvvel összefüggésben, az emberi kultúra integráns részeként jelenítette meg. Tudta, hogyan lehet szerethető, érdekes módon – a nevelés komplex folyamatába illesztve – matematikát tanítani kicsiknek és nagyoknak. Meghatározó szerepet töltött be a tanító- és óvóképzésben, karunk közösségi életében, kreativitása, sokoldalúsága, odaadó munkája, empátikus személyisége a Kar oktatói és hallgatói számára példaértékű marad.